

List do Rzymian

Rozdział 8

Życie w duchu sprawiedliwości

1. Przeto teraz nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie. **2.** Bo zakon Ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie, uwolnił cię od zakonu grzechu i śmierci. **3.** Albowiem czego zakon nie mógł dokonać, w czym był słaby z powodu ciała, tego dokonał Bóg: przez zesłanie Syna swego w postaci grzesznego ciała, ofiarując je za grzech, potępił grzech w ciebie, **4.** Aby słuszne żądania zakonu wykonały się na nas, którzy nie według ciała postępujemy, lecz według Ducha. **5.** Bo ci, którzy żyją według ciała, myślą o tym, co cielesne; ci zaś, którzy żyją według Ducha, o tym, co duchowe. **6.** Albowiem zamysł ciała, to śmierć, a zamysł Ducha, to życie i pokój. **7.** Dlatego zamysł ciała jest wrogi Bogu; nie poddaje się bowiem zakonowi Bożemu, bo też nie może. **8.** Ci zaś, którzy są w ciebie, Bogu podobać się nie mogą. **9.** Ale wy nie jesteście w ciebie, lecz w Duchu, jeśli tylko Duch Boży mieszka w was. Jeśli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten nie jest jego. **10.** Jeśli jednak Chrystus jest w was, to chociaż ciało jest martwe z powodu grzechu, jednak duch jest żywy przez usprawiedliwienie. **11.** A jeśli Duch tego, który Jezusa wzbudził z martwych, mieszka w was, tedy Ten, który Jezusa Chrystusa z martwych wzbudził, ożywi i wasze śmiertelne ciała przez Ducha swego, który mieszka w was. **12.** Tak więc, bracia, jesteśmy dłużnikami nie ciała, aby żyć według ciała. **13.** Jeśli bowiem według ciała żyjecie, umrzecie; ale jeśli Duchem sprawy ciała umartwiacie, żyć będziecie.

Bóg i jego dzieci

14. Bo ci, których Duch Boży prowadzi, są dziećmi Bożymi. **15.** Wszak nie wzięliście ducha niewoli, by znowu ulegać bojaźni, lecz wzięliście ducha synostwa, w którym wołamy: Abba, Ojczy! **16.** Ten to Duch świadczy wspólnie z duchem naszym, że dziećmi Bożymi jesteśmy. **17.** A jeśli dziećmi, to i dziedzicami, dziedzicami Bożymi, a współdziedzicami Chrystusa, jeśli tylko razem z nim cierpimy, abyśmy także razem z nim uwielbieni byli.

O chwale, która ma się objawić

18. Albowiem sądzę, że utrapienia teraźniejszego czasu nic nie znaczą w porównaniu z chwałą, która ma się nam objawić. **19.** Bo stworzenie z tęsknotą oczekuje objawienia synów Bożych, **20.** Gdyż stworzenie zostało poddane znikomości, nie z własnej woli, lecz z woli tego, który je poddał, w nadziei, **21.** Że i samo stworzenie będzie wyzwolone z niewoli skażenia ku chwalebnej wolności dzieci Bożych. **22.** Wiemy bowiem, że całe stworzenie wspólnie wzdycha i wspólnie boleje aż dotąd. **23.** A nie tylko ono, lecz i my sami, którzy posiadamy początek Ducha, wzdychamy w sobie, oczekując synostwa, odkupienia

ciała naszego. **24.** W tej bowiem nadziei zbawieni jesteśmy; a nadzieja, którą się ogląda, nie jest nadzieją, bo jakże może ktoś spodziewać się tego, co widzi? **25.** A jeśli spodziewamy się tego, czego nie widzimy, oczekujemy żarliwie, z cierpliwością. **26.** Podobnie i Duch wspiera nas w niemocy naszej; nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach. **27.** A Ten, który bada serca, wie, jaki jest zamysł Ducha, bo zgodnie z myślą Bożą wstawia się za świętymi. **28.** A wiemy, że Bóg współdziała we wszystkim ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują, to jest z tymi, którzy według postanowienia jego są powołani. **29.** Bo tych, których przedtem znał, przeznaczył właśnie, aby się stali podobni do obrazu Syna jego, a On żeby był pierworodnym pośród wielu braci; **30.** A których przeznaczył, tych i powołał, a których powołał, tych i usprawiedliwił, a których usprawiedliwił, tych i uwielbił.

Miłość Boża w Chrystusie Jezusie

31. Cóż tedy na to powiemy? Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam? **32.** On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał z nim darować nam wszystkiego? **33.** Któż będzie oskarżał wybranych Bożych? Przecież Bóg usprawiedliwia. **34.** Któż będzie potępiał? Jezus Chrystus, który umarł, więcej, zmartwychwstał, który jest po prawicy Boga, Ten przecież wstawia się za nami. **35.** Któż nas odłączy od miłości Chrystusowej? Czy utrapienie, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz? **36.** Jak napisano: Z powodu ciebie co dzień nas zabijają, Uważają nas za owce ofiarne. **37.** Ale w tym wszystkim zwyciężamy przez tego, który nas umiłował. **38.** Albowiem jestem tego pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani potęgi niebieskie, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani moce, **39.** Ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01